

fordi han meente, at man der havde den største Formuemasse, men fordi han tænkte, at det bedst vilde kunne godtgjøre, at der var Noget i, hvad han sagde. Nei, de store Jordbrug, de store Gaarde, som repræsenterer 370,000 Tønder Hartkorn, det er der, man skal søge de største Formuer. (Berg: Men Prioriteterne!) Ja, der er ogsaa Prioriteter i de kjøbenhavnske Eiendomme, saa i den Henseende er der ingen Forskjel. Allsaa, det maa jeg ansee for givet, at Formuen kan man finde ligesaa let som Indtægten. Der næst er det historisk bevist, at man i Aarhundreder, ialfald i eet Aarhundrede, har kunnet ligne paa Formue og Vælgthed, uden at det har vist sig ved denne Eigning, at det skulde være umuligt at finde Formuen; man seer jo, at den endnu hver Dag finder Sted i vore Kjøbstadcommuner. — Den høitærede Ordførers væsentligste Indvending var imidlertid den, at Indkomstskatten skulde combines med den communale Beskatning; thi — sagde han — for det Første var denne Combination i og for sig uheldig, og for det Andet var den communale Beskatning — efter hvad jeg kunde faae ud af den ærede Ordførers Tale, — saa fortrinlig, at den ikke trængte til nogen Omordning. Men nu er det dog mærkværdigt, at det er undgaaet den ærede Ordførers Opmærksomhed, at der ved Communallovenes Behandling stadig har været ført Klage, og berettiget Klage, over, at man ligesom ved Statskatterne ikke dertgjennem har kunnet træffe de Personer, der have den største Indtægt og Formue, fordi de boe udenfor Kommunen. Dette er blevet trukket frem adskillige Gange, saa at endogsaa den forrige Indenrigsminister maatte love i en nær Fremtid at fremlægge et Lovforslag, som muligviis kunde ændre dette. Og naar det ærede Medlem sagde, at man ikke kunde lægge Bægt paa de Adresser, som ere komne ind her til Rigsdagen, saa troer jeg, at naar det ærede Medlem vil lægge Bægt paa Nogetsomhelst, saa maa han meent lægge Bægt paa de Udtalelser, som ere faldne her i Salen; men da maa han jo have hørt, at der er fremkommet ikke enkelte, men mange Udtalelser i den Retning, at de communale Skatteforhold paa Landet trængte til en Omordning.

Naar den ærede Ordfører fremhævede, at Hartkornskatten paa Landet ansees for en Hærlighed som communal Skat, da maa jeg paastaae det Modsatte. Det gjør man ikke; men jeg indrømmer, at det endnu ikke er gaaet op for Landboerne, i hvilken Grad de communale Skatter, lagte paa Hartkornet, ere forkeerte, fordi de — det kan jeg nok sige uden at fornærme dem — ikke i saa lang en Tid, som behøves, have seet det Begrundede i Formuebeskatningen, fordi de forskjellige Samfundsklasser paa Landet ikke ere stillede saa craft overfor hinanden som i Kjøbstæderne, hvor der er en Blanding mellem Handlende, Næringsdrivende, Landbrugere og alle mulige Slags Erhvervsilder, medens der paa Landet gjennemgaaende hovedsagelig kun er Agerdyrkere. Som let forklarligt er man paa Landet ikke i den Grad misfornoiet, som man vilde være i Kjøbstæderne, hvis alle Skatterne laae paa de faste Eiendomme. Allsaa var der for det Første ikke nogen Trang til Forandring i Communalsskatterne, meente den ærede Ordfører, og om der ogsaa var Trang til en Forandring heri, var der dog ingen Grund til, eller det vilde i ethvert Fald være uheldigt at combinere disse Skatter. Ja, der er netop en af de Modsetninger, som findes i Thinget. Jeg troer med mange Andre, at man dertgjennem, gjennem Foreningen af communale og Statskatter, vil slippe for meget store Ulemper, thi saa slippe vi for Størstedelen — ikke aldeles — for disse uhyre Summer til Commisssairerne. — Overfor Fleertallets eget Forslag udtalte den ærede Ordfører, at man der, i Fleertallet, fandt, at den Skat, som Fleertallet foreslog, var nogenlunde retfærdig. Men jeg siger: Den er efter mit Skøn aldeles uretfærdig, fordi den atter lægger Skat paa de Menneffer, som iforveien gjennemgaaende ere meest betyngede, og derimod ikke over paa Personer og Formuer, som ere, om jeg saa maa sige, privilegerede ved at undgaae de indirecte Afgifter. Den er efter min Mening uretfærdig, fordi den ikke bidrager til at udjevne den Skattenlighed, som iforveien er tilstede. Den ærede Ordfører fremsatte da, at, naar man nu efter hans Anskuelse maatte ansee Fleertallets Forslag for et nogenlunde